

آن را فاقد اجر و ارزش قلمداد نمی‌کند و برای آن پاداش بزرگی در نظر گرفته است. مادری در نگاه خدا باور، کرامت و جایگاه ویژه‌ای دارد. همچنین آیات قرآن و روایات معصومین علیهم السلام، عظمت فرزندآوری و فرزندپروری را بیان کرده‌اند. در اینجا چند مورد را مرور می‌کنیم:

۱- خداوند در قبال این امر مهم برای مادر و پدر حقوق و جایگاه والایی در نظر گرفته است تا جایی که احسان به والدین در کنار و بلافاصله بعد از کلمه توحید ذکر شده است: «لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا» (سوره بقره، آیه ۸۳)، «وَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا» (سوره نساء، آیه ۳۶) و «وَ قَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا» (سوره اسراء، آیه ۲۳). در این آیه آخر این وظیفه را برای فرزندان تا این حد بالا می‌برد: «فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفَ وَ لَا تَنْهَرُهُمَا وَ قُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا» یعنی: «[هرگز حتی] به آنان اُف (اظهار کراهت کردن) [هم] مگو و بر آنان پر خاش مکن و با آنان به شایستگی و بزرگواری سخن بگو.»

۲- در کنار وظیفه مشترکی که خداوند برای فرزند نسبت به پدر و مادر ذکر می‌کند، آیاتی را اختصاصاً به بیان زحمات مادر، حق شناسی مادر، تجلیل از مادر و گوشزد کردن وظیفه اختصاصی فرزند نسبت به مادر می‌پردازد. در حالی که راجع به پدران به بیان وظایف آنان تا همین خوراک و پوشاک مادر و فرزند به طور شایسته اشاره شده است. (سوره بقره، آیه ۲۳۳). خداوند زحمات مادر را بدون روتوش و کوچک بینی این گونه بیان می‌فرماید:

حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَ وَضَعَتْهُ كُرْهًا - مادرش او را با رنج و زحمت حمل کرد و او را با درد و سختی وضع حمل نمود. (سوره احقاف، آیه ۱۵)
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَ هُنَّ عَلَيَّ وَ هُنَّ وَفِضَالُهُ فِي عَامِنٍ - چون مادرش او را در ایام بارداری و تا دوسال که طفل را از شیر بازگرفته، (هرروز) بر رنج و ناتوانی اش افزوده است. (سوره لقمان، آیه ۱۴)

در هر دو این آیات قبل از بیان این سختی، امر خدا به احسان به والدین (وَ وَصِيًّا لِلْإِنْسَانِ بِوَالِدَيْهِ) را ذکر می‌کند. اما بلافاصله بعد از آن، از سختی و زحمات پدر حرفی نمی‌زند و رنج و زحمات مادر را متذکر می‌شود تا مبادا انسان‌ها و جامعه این دین نسبت به مادر را فراموش کنند.

۳- طبق آیات ۳۰ تا ۳۲ سوره مبارکه مریم، حضرت عیسی علیه السلام زمانی که برای معرفی خود و بزرگی و جایگاه خود برای مردم در گهواره به سخن آمد، در کنار عبد خدا بودن، داشتن کتاب و نبوت، و برپایی نماز و زکات، ویژگی بارز و شایسته بعدی خود را اینگونه بیان فرمود: « وَ بَرًّا بِوَالِدَيْتِي » : نیکوکاری

۱۱

کرامت مادری

کرامت مادری

انسان موجودی اجتماعی و دارای عاطفه است و از ابتدای خلقت در بستر خانواده قرار داشته و پرورش یافته است. والد بودن و فرزند داشتن بخشی از خلقت و طبیعت زنان و مردان و موافق فطرت آنان است.

به همین معنا، مادری بخشی از وجود و هویت زنان است. کما اینکه طبیعت و فیزیولوژی بدن آنان نیز برای این نقش، کاملاً متفاوت و متمایز از جنس مرد خلق شده است. زنان شمه‌ای از قدرت «خلق و پرورش» خدا را در وجود خود دارند؛ خداوند متعال مراتبی از اثرگذاری و قدرت تربیت خود را در وجود زنان به ودیعه گذاشته است تا زنان، هم با ویژگی‌های جسمی خاص و هم با ویژگی‌های عاطفی خاص خود، بتوانند عهده‌دار امر خطیر پرورش جسمی و روحی فرزند و بقای نسل انسان در کره خاکی باشند. اگر خداوند این عاطفه، صبوری، دلبستگی، میل به پرورش و ظرفیت وسیع وجودی را به جنس زن نمی‌داد، امکان نداشت که نسل انسان از ابتدای خلقت حتی کمی جلوتر بیاید. بنابراین بقای نسل انسان مرهون وجود زن و این استعدادها و طبیعتی ویژه در آفرینش زن، نشانه حکمت و رحمت و لطف خدا به انسان بوده است.

نکنه جالب توجه اینجاست که با وجود این که فرزندآوری و فرزندپروری در خلقت زن قرار داده شده است اما خدای متعال

من نسبت به مادرم.

۴- رسول خدا صل الله علیه و آله درباره اجر بارداری و زایمان فرمود: زن وقتی که باردار می شود، اجرش مانند کسی است که با جان و مالش در راه خداوند جهاد می کند. وقتی که فرزندش را بدنیا می آورد به او گفته می شود: «گناهان تو بخشیده شد! پس عمل را از نو آغاز کن» و وقتی که به فرزندش شیر می دهد در برابر هر بار شیر دادن، به او پاداش آزاد کردن یک برده از فرزندان اسماعیل را می دهند. [۳۷]

۵- امام صادق علیه السلام فرمودند: جوانی خدمت رسول خدا شرفیاب شد و پرسید ای رسول خدا به چه کسی نیکی کنم؟ حضرت فرمود: «به مادرت». جوان پرسید پس از او به چه کسی نیکی کنم؟ حضرت مجدداً فرمود: «به مادرت». جوان سوال کرد پس از او به چه کسی نیکی کنم؟ حضرت باز فرمود: «به مادرت». باز هم جوان پرسید به چه کسی نیکی کنم؟ حضرت فرمود: «به پدرت» [۳۸]

۶- کسی از رسول خدا (ص) پرسید: حق پدر برعهده فرزند چیست؟ حضرت فرمودند: «اینکه تازهنده است از او اطاعت کنی». سپس پرسیدند که حق مادر بر عهده فرزند چیست؟ حضرت پاسخ داد: «بعید است بعید است که بتوان حق مادر را ادا کرد! اگر فرزندی به اندازه ریگ های بیابان و قطره های باران از روزهای دنیا در مقابل مادر کمر خدمت ببندد، معادل یک روز از روزهایی که مادرش او را در شکم خود نگاه داشته، نمی شود» [۳۹].

۷- مردی خدمت رسول خدا (ص) رسید و گفت: مادرم پیر است و الآن در نزد من است [و با من زندگی می کند] من او را بر پشت خود سوار می کنم [هرجا که لازم باشد، می برم] و از درآمد خودم به او غذا می دهم و با دست خودم چیزهایی که مایه اذیت است، از او دور می کنم. با این حال به خاطر شرم از او و احترام به او [به هنگام انجام این کارها] به او نگاه نمی کنم. آیا زحمات او را جبران کرده ام؟

فرمود: نه! زیرا شکم مادر، ظرف وجود تو و سینه اش مایه سیرابی تو و قدمش گفشت تو و دستش نگه دارنده تو و دامانش محل نگهداری تو بوده است. و او این کارها را برای تو می کرد در حالی که آرزوی زنده ماندن تو را داشت و تو این کارها را برایش می کنی در حالیکه دوست داری بمیرد [و

این زحمت ها از دوش تو کم شود]. [۴۰]

۸- امام رضا علیه السلام می فرماید: و بدان که [ادای] حق مادر، لازم ترین و واجب ترین حق هاست؛ زیرا او فرزندش را در جایی حمل می کند که کسی، کسی را حمل نمی کند؛ و از فرزندش با گوش و چشم و همه اعضای بدنش در حالی مراقبت می کند که از این بابت شاد و خوشحال است. او فرزندش را با وجود ناخوشایندی هایی که کسی آن را تحمل نمی کند، [در شکم خویش] حمل می کند و راضی است که خودش گرسنه و فرزندش سیر باشد، خودش تشنه و فرزندش سیراب باشد، خودش لباسی نداشته باشد و فرزندش پوشیده باشد، فرزندش را در سایه نگاه دارد و خودش در آفتاب باشد. و باید تشکر از او و نیکی و رفق با او، به اندازه این زحماتی باشد که کشیده است و البته شما توان ادای کمترین حقش را ندارید مگر به کمک خدا. [۴۱]

۹- پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: ما وُلِدَ بَاؤُ نَظَرَ الی اَبویهِ الاکان له بكلّ نَظَرَةٍ حَجَّةٌ مَبْرورَةٌ... الخ: «هر فرزند نیکوکاری که با مهربانی به پدر و مادر خویش نگاه کند، در مقابل هر نگاه تو اب یک حج کامل مقبول به او داده می شود. سؤال کردند ای رسول خدا، حتی اگر در هر روز صد مرتبه نگاه کند؟ فرمودند: آری خداوند بزرگتر و پاک تر است.» [۴۲]

۱۰- پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: «الْحَجَّةُ تَحْتَ اَقْدَامِ اَلْاُمّهَاتِ» بهشت زیر پای مادران است. و نیز فرمود: «تَحْتَ اَقْدَامِ اَلْاُمّهَاتِ رَوْضَةٌ مِنْ رِیاضِ الْجَنَّةِ» دری از درهای بهشت (یا باغی از باغ های بهشت) در زیر پای مادران است. [۳۹]

۱۱- مردی از پیامبر (ص) پرسید: بین پدر و مادر کدام یک اعظم اند؟ پیامبر فرمود: آن کس که تو را در شکمش حمل نمود و به تو شیر داد و تو را حفظ کرد. [۳۹] همچنین بزرگان دینی معاصر نیز بر کرامت و جایگاه خطیر و بی بدیل و مهم مادری تاکید ویژه دارند. خصوصاً این که مادری کردن را در نگاه کلان، می توان مهم ترین، اثرگذارترین، بی جایگزین ترین و ماندنی ترین فعالیت اجتماعی زن و کنشگری زن در جامعه دانست. زیرا ایجاد و تربیت نیروی انسانی، اصلی ترین نیاز و بزرگ ترین عامل موفقیت و رشد و تعالی هر جامعه انسانی است.

در پایان این بخش چندی از بیانات امام خمینی رحمه الله علیه و رهبر

مسئولیت دارید نسبت به فرزندان خود، مسئولیت دارید نسبت به کشور خودتان. و شما می‌توانید بچه‌هایی تربیت کنید که یک کشور را آباد کنند. [۴۵]

۵- زن مظهر تحقق آمال بشر است. زن پرورش دهنده زنان و مردان ارجمند است. از دامن زن مرد به معراج می‌رود. دامن زن محل تربیت بزرگ زنان و بزرگ مردان است. [۴۶]

۶- تجسم عطف و رحمت در دیدگان نورانی مادر، بارقه رحمت و عطف رب العالمین است. خداوند تبارک و تعالی قلب و جان مادران را با نور رحمت ربوبیت خود آمیخته آن گونه که وصف آن را کس نتوان کرد و به شناخت کسی جز مادران درنیابد. [۴۷]

امام خامنه‌ای (دام‌ظله):

۷- همه تحت تأثیر مادران هستند. آن‌که بهشتی می‌شود، پایه بهشتی شدنش از مادر است. (بیانات در دیدار جمعی از مداحان، مورخ ۱۳۸۴/۰۵/۰۵)

۸- فاطمه‌ی زهرا سلام‌الله‌علیها یک زن اسلامی است، زن در بالاترین تراز زن اسلامی، یعنی در حدّ یک رهبر، اما همین زنی که از لحاظ فضایل و مناقب و حدّ وجودی می‌توانست پیغمبر باشد، همین زن مادری می‌کند، همسری می‌کند، خانه‌داری می‌کند؛ ببینید اینها را باید فهمید. این قدر خانه‌داری را تحقیر نکنند. معنای خانه‌داری زن، تربیت انسان است؛ معنایش تولید والاترین و بالاترین محصول و متاع عالم وجود است؛ یعنی بشر. فاطمه‌ی زهرا با آن شأن و با آن رتبه و با آن مقام و با آن عظمت، یک خانم خانه‌دار است؛ این تحقیر او نیست [...] یکی از شئون و یکی از مشاغل همین عظمت عبارت است از همسر بودن یا مادر بودن و خانه‌داری کردن؛ با این چشم به این مفاهیم نگاه کنیم. (بیانات در دیدار مداحان اهل بیت علیهم السلام، مورخ ۱۳۹۵/۱۲/۲۹)

به مادری و کرامت و جایگاه آن می‌توان از منظر دیگری نیز نگاه کرد. خداوند هدف از خلقت انسان را عبادت بیان می‌کند. رابطه مادری و عبادت چیست؟

مادری، خود سر تا سر عبادت است! آن هم عبادتی دائمی... تمام روز خدمت به خلق خدا، آن هم کسانی که جز مادر پناهی ندارند آیا عبادت نیست؟ پیامبر فرمود: «کسی که حاجت برادر مؤمن خود را برآورده سازد، مانند کسی است که عمر خود را به عبادت گذرانده باشد.» [۴۸]

هر لیخنه والدین به کودک عبادت است، شاد کردن دل کودکان عبادت است. خداوند در حدیث قدسی فرمود: «محبوب‌ترین آنان نزد من کسانی هستند که با مردم مهربان‌تر و در راه برآوردن نیازهای آنان کوشاتر باشند» (الکافی، ج ۲، ص ۱۹۹) مُطعم بودن، ساقی بودن، خادم بندگان خدا بودن عبادت است. پیامبر فرمود: «آن که برای خانواده خود تلاش می‌کند مانند مجاهد در راه خداست.» [۴۹]

حتی همین که انسان، مطابق با فطرت الهی خود، فرزنددار شود و مشغول رشد و پرورش انسانی دیگر گردد، همین تبعیت از فطرت بی نقص الهی و سرکشی نکردن از خلقت، خود عبادت است!

امیرالمؤمنین سلام الله علیه فرمود: «بهترین مردم کسی است که برای مردم سودمند و خیررسان باشد» [۵۰]، و چه کسی بیشتر از یک مادر به انسانی دیگر سود و خیر و نیکی می‌رساند؟

امانت دار خلیفه خدا بودن و تلاش برای حفظ امانت بزرگ و ویژه خدا، عبادت است.

پرورش انسان‌های خوش‌روحیه

زن مسلمان باید در دامن پر مهر و پر عطف و با سخنان پر زنگه و مهرآمیز، فرزندان سالمی را از لحاظ روانی تربیت کند؛ تساهلی بی‌عقله، انسان‌های خوش‌روحیه در دامن او پرورش پیدا کنند. مادران هر سازه‌ای، سازنده‌ترین و ارزشمندترین است.

معظم انقلاب مدظله العالی درباره مقام مادر را مدنظر قرار می‌دهیم:

امام خمینی (ره):

۱- مادر بودن و اولاد تربیت کردن بزرگترین خدمتی است که انسان به انسان می‌کند. این را کوچکش کردند. این خیانت را به جامعه ما کردند. مادر بودن را در نظر مادرها منحنط کردند. در صورتی که اشرف کارها در عالم مادر بودن است و تربیت اولاد. همه منافع کشور ما از دامن شما مادرها تأمین می‌شود. [۴۳]

۲- تربیت اولاد بالاترین چیزی است که در همه جوامع از همه شغل‌ها بالاتر است. هیچ شغلی به شرافت مادری نیست. [۴۳]

۳- شغل تربیت فرزند، که این از همه شغل‌ها بالاتر است. یک فرزند خوب شما اگر به جامعه تحویل بدهید، برای شما بهتر است از همه عالم. اگر یک انسان شما تربیت کنید، برای شما به قدری شرافت دارد که من نمی‌توانم بیان کنم. پس شما یک شغل تان این است که بچه‌های خوب تربیت کنید. دامن مادرها دامن‌انی است که «انسان» از آن باید درست بشود. یعنی اول مرتبه تربیت، تربیت بچه است در دامن مادر و برای اینکه علاقه بچه به مادر بیشتر از همه علائق هست و هیچ علاقه‌ای بالاتر از علاقه مادری و فرزندی نیست، بچه‌ها از مادر بهتر [مسائل] را اخذ می‌کنند. آن قدری که تحت تأثیر مادر هستند، تحت تأثیر پدر نیستند، تحت تأثیر معلم نیستند، تحت تأثیر استاد نیستند. [۴۴]

۴- شما مسئول تربیت اولاد هستید؛ شما مسئولید که در دامن‌های خودتان اولاد متقی بار بیاورید، تربیت کنید، به جامعه تحویل بدهید. همه مسئول هستیم که اولاد را تربیت کنیم؛ لکن در دامن شما بهتر تربیت می‌شوند. دامن مادر بهترین مکتبی است از برای اولاد.

این که یک مادر، چون خدای مهربانش، رازدار است، بخشنده است، انیس است، پرده پوش است، رفیق است، معین است، سربع الرضا است، میکوشد دائم الفضل باشد، صبور باشد، حلیم باشد، شکور باشد، همه این ها عبادت است. این مسلک، این سبک زندگی، این تلاشها، همه عبادت است! از طرفی، تلاش مدام برای خودکنترلی و فروبردن خشم و افزایش تاب آوری و رعایت حال کودکان نیز عبادت و خودسازی است.

دائم التوبه بودن نیز... چه کسی بیشتر از یک مادر مدام خودش را محاسبه می کند، مدام قول می دهد و تلاش می کند که از فردا، اخلاق و کردارش بهتر شود؟

عبادتهای نادیدنی تر مانند توکل مدام بر پروردگار، حسن ظن به خدا، دعا برای غیر خود و مقدم داشتن فرزند در نیازهای مادی نیز عبادت است.

«مادری» که جمع همه اینهاست، می تواند مصداق عبودیت و تسلیم باشد و رشد و تعالی فردی و درجات معنوی و اجر اخروی به همراه داشته باشد خصوصاً که عبادتی پنهان و مجاهدتی گمنام است که از آفت عجب و ریا به دور است.

مادری برای یک زن، کرامت است، رشد است و سعادت دنیوی و اخروی در پی دارد. به امید روزی که همه زنان سرزمین مان طعم شیرین مادری را چندباره بچشند و از این همه فضیلت حقیقی بهره مند شوند.

